

pravilne oblike, pričajo: država, kričava (starosl.), me-ljava (srb.) itd.

Ta velika ljubezen do *l^a*, ki so jo nekateri zdaj jeli razodevati, zavedla je zopet druge nedouke, da pišejo celó: stopilši namesto: stopivši, ter utegnejo še kdaj tudi kralje mleko piti mesto kravjega.

Reklo se je prej, da so pridevniki: aven, iven, nekako podobni participom na -oč, eč; vendar tako daleč, mislim, ne sme se iti z njimi, da bi pred sabo imeli od sebe zavisnih samostavnikov, kakor na priliko stoji v neki novi knjigi: „ker je obe elektriki ločilni zrak slab provodnik (mesto: obe elektriki ločeči zrak). V drugih slovanskih jezikih je malo takih pridevnikov, vendar imajo Poljaki: działalni, używalni, jadalni (z neprečrtanim *l*) in Rusi pravijo: povivalnaja babka (Hebamme, z enakim *l*). (Dal. prih.)

Slovensko slovstvo.

„Sv. Veliki Teden in Velika noč“

je naslov knjigi, ki jo je lani tik pred Veliko nočjo na svetlo dal gimnaz. prof. Andrej Marušič in založil Edv. Seitz v Gorici. Današnji „oglasnik“ jo naznanja. Ker se je za lanski Veliki teden razposlala prekasno, zato priporočamo jo letos živo vsem tistim, ki niso imeli preteklo leto prilike, omisliti si je. — „Veliki Teden“ obsega na 407 straneh v osmerki vse, kar se od cvetne nedelje do Velike noči po farnih cerkvah opravlja, — v latinskem in slovenskem jeziku. Obredi (cerkvena opravila) so mikavno in podučno pojasnjeni, tako da, kdor ima te bukve, vse lahko razume, kar v cerkvi vidi in sliši. — Da je pisava pravilna in čista, ni nam treba praviti; imé velecejenega pisatelja samo je že porok za delo izvrstno, kar sta že vlni pripoznala izvedenca v „Danici“ in „Slov. Gosp.“ s častno kritiko. — Dodanih je letos knjigi nekaj popravkov tiskarnih pomot. V končni opazki smo našli tudi to notico, da prvi slovenski „Veliki Teden“ od leta 1829 je spisal Andr. Albrecht, in da z „metelčico“ pisanega velikotjednika ni. (V predgovoru, namreč, je govoril pisatelj A. M. tudi o taki izdavi velikotjednika.) Po vsem tem Slovenci, ki nimate še te jako lepe knjižice, sezite zdaj po njej.

Mnogovrstne novice.

* *Ni vse zlato, kar se sveti!* — Nemčija je 1873. leta za 829 milijonov in 666.000 tolarjev blagá iz svojih dežel v tuje dežele prodala, kupila pa ga je iz tujih dežel za 1419 milijonov in 111.000 tolarjev, po takem je tedaj to leto za 589 milijonov in 445.000 tolarjev več denarja v tuje dežele šlo. Če tedaj to le nekatera leta še trpi, bodo ne samo tisti milijoni tolarjev iz Nemčije romali, ki jih je od Francozov za vojsko dobila, temuč še veliko več gotovine bode izfrčalo iz njenih dežel; potem bodo le še vojaki jej ostali za poplačanje potrebščin, ki si jih iz tujih dežel omisliti mora. Zares! al ni to očitno ubožno pismo za Bismarkovo vladarstvo?

* *Hiša za 1 gold. prodana!* — Nikar ne mislite, dragi gospodarji, da je to šala; gola resnica je, kajti advokat Janez Karman, ki je to hišo in še drugo posestvo zraven nje kupil, kaže, da vsak, ki bi tega ne verjel, se lahko prepriča iz sodnijskega zapisnika. 31. dne januarija t. l. je namreč ta advokat kupil to hišo v Starem Futaku Bačke županije na spodnjem Oger-skem, ki je že drugi pot na dražbi (licitaciji) na prodaj ponujana in na 500 gold. cenjena bila, pa ker družega

licitanta ni bilo, za 1 goldinar prodana, ob enem je isti advokat na tej dražbi zemljišče, ki je merilo 16 oralov in za 2400 gold. izklicano bilo, za 100 gold. kupil. — To so pač žalostna znamenja sedanjega časa.

* *Cesarja Franc Jožefa* namerava občina Kornyreva v Severinski županiji za svojega poslanca pri prihodnjih volitvah izvoliti. Ta občina je namreč zelo nejevoljna s svojim dosedanjim poslancem Trajan Dodatom, ki dosihmal za njo še ni nič storil. Cesar, pravijo, pa je njih oče. Res! odkritosrčna je ta želja, če bi se le občini mogla spolniti.

* *Norčava poroka.* Konec letošnjega pusta se je oženil 60 let star vdovec z 103 leta staro vdovo v Cinnwaldu na Českem. 80 let stari sin neveste, ki je uradnik v pokoji v Pragi, je bil z mlajšimi otroci te neveste pri poroki pričujoč. Pravijo, da ta „mlada“ nevesta je bila le enkrat bolna, ko je še v šolo hodila, zdaj pa je popolnoma zdrava in čvrsto opravlja vsa hišna opravila.

Zabavno berilo.

Iz sodnijskega življenja.

Po spominukušenega starega pravnika.

Spisuje Jakob Aléšovec.

III.

Ponarejeni bankovci.

(Dalje.)

„O, le pripravite se,“ mi žuga, „jaz vam bom pokazala, kaj se pravi z nami tako ravnati! Jutri, še danes, koj zdaj grem k gospej predstojnici.“

„Obžalujem, da to ne bo mogoče“, vgovarjam jaz mirno, „kajti za zdaj boste morali že še tu biti.“

„Da bi bila jaz tu,“ se grozi žena, „tu v tisti luknji, v katero ste me vtaknili? Nikakor ne, minuto več ne ostanem tu. Se bo videlo, če gospé predstojnice beseda še kaj veljá! O jaz vam bom pela, jaz, brž boste prestavljeni, ne, iz službe boste zapodeni, brez penzije, razumite?“

„Se še ne mudi,“ jej sežem jaz v besedo, „prašam pa vas, ali vas je volja, odgovarjati na moja vprašanja?“

„Jaz vam? Nikdar! Vi predrznež vi!“

„Opominjam vas, da ste tu pred sodnijo in se imate mirno in spodobno obnašati, sicer —“

„Sicer?“ mi seže v besedo in hudo vpre svoje sive oči va-me.

„Sicer bi vas moral spodobnega obnašanja učiti“, odgovorim jaz strogo; „pri nas imamo naprave, v katerih se nepokorni madé brez ozira na to, ali so ženskega ali moškega spola.“

„O, o, bom videla, kako daleč predrznost in nesramnost vaša segati sme. Jaz vam ne odgovorim nič, razumite? Se bom že drugod pritožila zoper tako silovitost.“

„Slobodno! To pravico imate. Zdaj pa odgovarjajte najprej meni.“

„Z vami ne govorim, to sem že rekla,“ se zadere ošabno, se zasučé in hoče iti iz sobe, a na pragu jo vstavi čuvaj. Jaz mu mignem, da jo odpelje, spoznavši, da zdaj ni ž njo nič opraviti.

Mislite si, kak hrup je naredila ta dogodba po trgu! Zdaj je bilo nekaterim razumljivo, kako je mogel priti Jonas do tega bogastva, kajti kupčija z lesom, s katero se je le bolj na videz pečal, mu ni mogla toliko nesti, za kolikor je bil vsako leto bogatejši. „To je tedaj tista loterija — so rekli drugi — v kateri je, kakor je pravil, toliko zadel!“